

Reïntegratieverordening wet werk en bijstand

De raad van de gemeente Aa en Hunze;
gelet op artikel 147, eerste lid van de Gemeentewet, de artikelen 7, 8 en 10 tweede lid van de Wet werk en bijstand, de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en de artikelen 34, 35 en 36 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

besluitvast te stellen de navolgende:

REÏNTEGRATIEVERORDENING WET WERK EN BIJSTAND

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. De wet : de Wet werk en bijstand (WWB);
- b. loaw : Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers
- c. loaz : Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- d. Uitkeringsgerechtigde : persoon met een uitkering ingevolge de Wet werk en bijstand, de loaw of de loaz;
- e. Anw-er : persoon met een uitkering ingevolge de Algemene nabestaandenwet die is bij de Centrale organisatie werk en inkomen (CWI);
- f. Nugger : persoon als bedoeld in artikel 6 aanhef en onder a. van de wet;
- g. Awb : de Algemene wet bestuursrecht;
- h. Belanghebbende : persoon die behoort tot de doelgroep en die aanspraak maakt op ondersteuning of aan wie de ondersteuning wordt geboden;
- i. Voorzieningen : voorzieningen bedoeld in artikel 7 lid 1 onder a van de wet, deze verordening en het beleidsplan als bedoeld in artikel 3 lid 1 van deze Verordening;
- j. Het college : het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Aa en Hunze;
- k. De raad : de gemeenteraad van de gemeente Aa en Hunze;
- l. Arbeidsinschakeling : het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening als bedoeld in artikel 7 lid 1 onder a van de wet;
- m. Algemeen geaccepteerde arbeid : alle arbeid, zonder beperkende voorwaarden qua aard en omvang van het werk en aansluiting op opleiding en ervaring, met uitzondering van illegale arbeid en arbeid tegen een lager loon dan het wettelijk minimum en rekening houdend met gewetensbezwaren zodanig dat deze strikt persoonlijke omstandigheden ~~zwaar~~ zijn en een onvermijdelijk conflict opleveren met het te verrichten werk;
- n. Gesubsidieerde arbeid : werk waarbij de werknemer over het algemeen wel in staat is om productieve arbeid te verrichten, maar waarbij een verschil bestaat tussen de loonkosten van de werkgever en de mate waarin een gemiddelde werknemer deze productieve arbeid verricht;
- o. Werknemers in gesubsidieerde arbeid : werknemers als bedoeld in artikel 10 lid 2 van de wet ;

HOOFDSTUK 2 BELEID EN FINANCIËN

Artikel 2 Opdracht aan het college

1. Het college biedt aan bijstandsgerechtigden tot 65 jaar, personen met een nabestaanden- of halfwezenuitkering, niet uitkeringsgerechtigden, alsmede personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de Wet, ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en, voor zover het college dat noodzakelijk acht, een voorziening gericht op die arbeidsinschakeling. Artikel 40, 1e lid van de wet is van overeenkomstige toepassing

2. Bij de keuze voor wat betreft de mogelijkheden van ondersteuning en het aanbieden van voorzieningen wordt door het college een afweging gemaakt waarbij gekeken wordt of de ondersteuning of de voorziening, gelet op de mogelijkheden en capaciteiten van een belanghebbende, het meest doelmatig is met het oog op inschakeling in de arbeid.
3. Het college draagt zorg voor voldoende aanbod aan ondersteuning en voorzieningen.

Artikel 3 Beleidsplan

1. De gemeenteraad stelt ter nadere uitvoering van deze verordening een beleidsplan vast waarin beleidsprioriteiten worden aangegeven, alsmede de hoogte en wijze van financiering. Dit plan omvat in elk geval:
 - een omschrijving van het beleid ten aanzien van de verschillende doelgroepen en de prioritering binnen en tussen die groepen, waarbij een evenwichtige aanpak als uitgangspunt wordt genomen;
 - de wijze waarop de aanbesteding wordt vorm gegeven;
 - de criteria voor het ontheffingenbeleid ten aanzien van de arbeidsverplichting, waarbij in het bijzonder aandacht wordt besteed aan de combinatie van arbeid en zorg;
 - het flankerend beleid ten aanzien van zorg en hulpverlening.
2. Het college zendt éénmaal per jaar aan de gemeenteraad een verslag over de doeltrffendheid en de effecten van het beleid. Dit verslag wordt vorm gegeven conform het verslag als bedoeld in artikel 77 van de wet.
3. Het beleidsplan als bedoeld in het eerste lid, alsmede het verslag als bedoeld in het tweede lid is voorzien van bevat het oordeel van de cliëntenraad.

Artikel 4 Subsidieverlening

De subsidieverlening op grond van deze verordening vindt plaats met inachtneming van afdeling 4.2.3 van de Awb en de Algemene subsidieverordening van de gemeente Aa en Hunze.

Artikel 5 Aanspraak op ondersteuning

1. Uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en Nuggers, alsmede personen als bedoeld in artikel 10, tweede lid van de wet, hebben aanspraak op ondersteuning bij arbeidsinschakeling en op de naar het oordeel van het college noodzakelijk geachte voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling;
2. Het college doet een aanbod dat past binnen de criteria die gesteld zijn in deze verordening en het in artikel 3 lid 1 genoemde beleidsplan;

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

1. Een uitkeringsgerechtigde die door het college een voorziening wordt aangeboden is verplicht hiervan gebruik te maken;
2. De persoon die deelneemt aan een voorziening is gehouden aan de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, de Wet Structuur Uitvoering Werken Inkomen (Wet SUWI) alsmede aan de verplichtingen die het college aan de aangeboden voorziening heeft verbonden;
3. Indien een uitkeringsgerechtigde die deelneemt aan een voorziening niet voldoet aan het gestelde in het tweede lid kan het college een maatregel opleggen conform hetgeen hierover is bepaald in de afstemmingsverordening;
4. Indien de persoon die gebruik maakt van een voorziening niet voldoet aan het gestelde in het tweede lid kan het college de kosten van die voorziening dan wel de subsidie geheel of gedeeltelijk terugvorderen.

Artikel 7 Budget- en subsidieplafonds

1. Het college kan bij uitvoeringsbesluit een of meerdere subsidie- of budgetplafonds vaststellen voor de verschillende voorzieningen of doelgroepen. Een door het college vastgesteld subsidie- of budgetplafond vormt een weigeringsgrond bij de aanspraak op een specifieke voorziening.
2. Het college kan een plafond instellen voor het aantal personen dat in aanmerking komt voor een specifieke voorziening.

HOOFDSTUK 3 VOORZIENINGEN

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

1. In het beleidsplan, als bedoeld in artikel 3, wordt vastgelegd welke voorzieningen het college in ieder geval kan aanbieden, alsmede de voorwaarden die daarbij gelden voor zover daarover in deze verordening geen nadere bepalingen zijn opgenomen.
2. Het college kan, in aanvulling op de verplichtingen die voortvloeien uit de wet, aan de voorziening nadere verplichtingen verbinden.
3. Het college kan een voorziening beëindigen:
 - a. indien de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichtingen als bedoeld in artikel 9 van de wet of artikel 6 lid 2 van deze verordening niet nakomt;
 - b. indien de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep van de wet of deze verordening;
 - c. indien de persoon algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van deze voorziening;
 - d. Indien naar het oordeel van het college de voorziening onvoldoende bijdraagt aan een snelle arbeidsinschakeling.
4. Het college kan ten aanzien van de voorzieningen, bedoeld in de artikelen 9 tot en met 16 nadere regels stellen. Deze regels kunnen betrekking hebben op :
 - a. De voorwaarden waaronder een voorziening wordt aangeboden.
 - b. De weigeringsgronden bij het aanbieden van voorzieningen.
 - c. De intrekking of wijziging van de subsidieverlening of subsidie vaststelling.
 - d. De aanvraag van en de besluitvorming over subsidies en premies.
 - e. De betaling van subsidies en het verlenen van voorschotten.
 - f. Het vragen van een eigen bijdrage.
 - g. Overige criteria voor het aanbieden van voorzieningen en het verstrekken van subsidies.

HOOFDSTUK 4 INSTRUMENTEN VOOR REÏNTEGRATIE

Artikel 9 Werkstages

1. Het college kan aan de personen bedoeld in artikel 1, onder c, een werkstage aanbieden gericht op arbeidsinschakeling;
2. Het doel van de werkstage is het opdoen van werkervaring, met behoud van uitkering, dan wel het leren functioneren in een arbeidsrelatie;
3. Deze werkstage duurt maximaal 6 maanden;
4. Het college plaatst de persoon alleen indien door zijn plaatsing de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en indien door zijn plaatsing geen verdringing plaatsvindt op de reguliere arbeidsmarkt.
5. In een schriftelijke overeenkomst worden tenminste vastgelegd het doel van de werkstage, alsmede de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt.

Artikel 10 Werkervaringsbanen

6. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onder c, een werkervaringsbaan aanbieden;
7. Naast de persoon bedoeld in het eerste lid, kan de werkervaringsbaan ook worden aangeboden aan de persoon die in het kader van de Wiw, dan wel het ID-besluit een dienstverband heeft;
8. Het doel van de werkervaringsbaan is uitstroom naar een reguliere baan;
9. De werkervaringsbaan duurt maximaal één jaar en kan in bijzondere gevallen met maximaal één jaar worden verlengd;
10. In een schriftelijke overeenkomst worden tenminste vastgelegd het doel van de werkervaringsbaan, alsmede de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt;
11. Het college stelt nadere regels met betrekking tot de overgangsregeling van de ID-werknemers en WIW-werknemers.

Artikel 11 Participatiebanen

1. Het college kan aan de personen, bedoeld in artikel 1, onderdeel c, een participatiebaan aanbieden;
2. Het doel van de participatiebaan is de deelname aan het maatschappelijk leven en kan als eerste opstap naar reguliere arbeid dienen. De participatiebaan wordt met behoud van uitkering verricht;
3. De participatiebaan duurt maximaal twee jaar en bedraagt niet meer dan 20 uur per week;
4. De participatiebaan kan in bijzondere gevallen met twee jaar worden verlengd.

5. De participatiebaan wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste het doel van de participatiebaan, de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 12 Leerbanen

1. Het college kan aan de personen bedoeld in artikel 1, onderdeel c, tot 27 jaar een leerbaan aanbieden.
2. Het doel van de leerbaan is uitstroom naar een reguliere baan.
3. De leerbaan wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 13 Instapbanen

1. Het college kan aan de een in personen bedoeld in artikel 1, onderdeel c, tot 27 jaar een instapbaan aanbieden;
2. Het doel van een instapbaan is het opdoen van werkervaring gedurende minimaal 6 maanden en maximaal 12 maanden;
3. Aan de werkgever kan een tegemoetkoming in de loonkosten worden verstrekt, gedurende de duur van het arbeidscontract;
4. De instapbaan wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld

Artikel 14 Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaats (JOP)

1. Het college kan aan personen bedoeld in artikel 1, onderdeel c, tot 27 jaar een Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaats (JOP) aanbieden.
2. Het doel van de Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaats is het opdoen van aanvullende kennis en ervaring middels een boventallige werkstage, met behoud van uitkering, van maximaal 3 maanden.
3. De Jongeren ontwikkelings- en ervaringsplaats wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld

Artikel 15 Sociale activering

1. Het college kan aan de belanghebbende activiteiten aanbieden in het kader van sociale activering;
2. De activiteiten worden met behoud van uitkering verricht;
3. Sociale activering kan een onderdeel zijn van een traject gericht op arbeidsinschakeling of, als dat voorsnog niet mogelijk is, zelfstandige maatschappelijke participatie;
4. Sociale activering heeft als doel de uitkeringsgerechtigde, met behoud van uitkering, werkritme op te laten doen en/of te behouden;
5. Sociale activering wordt alleen verricht bij organisaties zonder winstoogmerk;
6. Deze voorziening kan ingezet worden wanneer door het college aan de hand van een onderzoek is vastgesteld dat de uitkeringsgerechtigde geen perspectief of pas op (middel)lange termijn een reëel perspectief heeft op regulier werk en dat inzet van de voorziening wenselijk is;
7. Het doel van de sociale activering wordt vastgelegd in een trajectplan waarin ten minste de wijze waarop de begeleiding plaatsvindt en de nadere specifieke afspraken worden vastgesteld.

Artikel 16 Scholing

1. Het college kan aan personen, als bedoeld in artikel 1 lid c, d en e een vorm van scholing aanbieden gericht op arbeidsinschakeling;
2. De in het eerste lid bedoelde scholing kan aangeboden worden in de vorm van een subsidie;
3. In beginsel wordt scholing altijd gecombineerd met een werkstage of een werkervaringbaan;
4. Het college stelt bij uitvoeringsbesluit regels ten aanzien van de noodzakelijkheid van de scholing, de duur en de maximale kosten.

Artikel 17 Inkomstenvrijlating

Het college kan de uitkeringsgerechtigde met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, die inkomsten uit arbeid geniet waarmee een inkomen wordt verworven dat minder bedraagt dan de voor de uitkeringsgerechtigde van toepassing zijnde norm, gedurende 6 aaneengesloten maanden een vrijlating toekennen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder o van de wet .

Artikel 18 Loonkostensubsidies gericht op werkervaringsbanen

1. Het college kan subsidie verstrekken aan werkgevers die met een persoon, bedoeld in artikel 1 lid c, een arbeidsovereenkomst sluiten gericht op arbeidsinschakeling;
2. Bij uitvoeringsbesluit stelt het college regels ten aanzien van de duur van de subsidie, de hoogte en de verplichtingen die aan de subsidie worden verbonden;
3. Minimaal eenmaal per jaar wordt in overleg met de werknemer en de werkgever bezien welke mogelijkheden er voor de werknemer zijn voor arbeidsinschakeling;
4. De subsidie wordt alleen verstrekt indien hierdoor de concurrentieverhoudingen niet onverantwoord worden beïnvloed en er geen verdringing plaatsvindt ten opzichte van reguliere arbeid.

Artikel 19 Weigeren loonkostensubsidie

1. De subsidie kan worden geweigerd indien de werkgever voor de arbeidskosten van de werknemer een andere subsidie of vergoeding ontvangt;
2. De subsidie kan worden geweigerd indien de subsidie niet of in onvoldoende mate besteed wordt voor het doel waarvoor zij is verleend;
3. De subsidie wordt geweigerd indien naar het oordeel van het college door de subsidieverstrekking de concurrentieverhoudingen verstoord worden, dan wel de subsidieverlening leidt tot het verdringen van reguliere arbeid;
4. De subsidie wordt geweigerd indien het vastgestelde subsidieplafond is bereikt.

HOOFDSTUK 5 VERGOEDINGEN EN TERUGVORDERING

Artikel 20 Overige vergoedingen

1. Het college kan aan een deelnemer van een arbeidsmarktgerichte reïntegratieactiviteit een vergoeding verstrekken in de directe kosten die hiervoor moeten worden gemaakt;
2. Het college stelt nadere regels vast over het toekennen van de in lid 1 bedoelde vergoedingen.

Artikel 21 Terugvordering en verlaging

1. Als een persoon die deelneemt aan of heeft deelgenomen aan een voorziening zijn verplichtingen als bedoeld in artikel 6 niet nakomt of niet is nagekomen, kan het college de door hem in het kader van die voorziening ten behoeve van deze persoon gemaakte kosten terugvorderen;
2. Bij een uitkeringsgerechtigde kan daarnaast de bijstand worden afgestemd conform hetgeen hierover is bepaald in de Afstemmingsverordening WWB, dan wel artikel 20 van de loaw of de loaz.

HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN

Artikel 22 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 23 Beslissing van het college in gevallen waarin de verordening niet voorziet

In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet beslist het college.

Artikel 24 Citeertitel en inwerkingtreding

1. Deze verordening kan worden aangehaald als "Reïntegratieverordening gemeente Aa en Hunze";
2. Deze verordening treedt in werking op 1 mei 2005.

Vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Aa en Hunze op 13 april 2005.

De voorzitter, De griffier,

Drs. R.M. Munninksma T.Santes

ALGEMENE TOELICHTING

Op grond van de Wet werk en bijstand(WWB) heeft het college van burgemeester en wethouders de opdracht om te zorgen voor reïntegratie van bijstandsgerechtigden, nuggers en Anw-ers. De WWB draagt aan de gemeenteraad op om een verordening vast te stellen waarin het beleid van de gemeente

ten aanzien van haar reïntegratietaken wordt neergelegd. Tevens wordt hierin de aanspraak van burgers op ondersteuning bij reïntegratie geregeld. In de loaw en de loaz zijn gelijklopende bepalingen opgenomen. In de aanhef zijn de betreffende bepalingen van de loaw en de loaz genoemd zodat deze verordening ook op deze groep van toepassing is.

Duidelijk is dat met de invoering van de WWB het accent is komen te liggen op de arbeidsinschakeling en reïntegratie van uitkeringsgerechtigden, met andere woorden "werk voor inkomen". De belanghebbende is hier zelf verantwoordelijk voor en is te zien als een werkzoekende. Lukt dit om bepaalde redenen niet zelf, dan kan hij ondersteuning vragen.

De klant kan aanspraak maken op ondersteuning. Dat wil echter niet zeggen dat hij de ondersteuning ontvangt die hij het meest wenselijk acht. Er wordt een individuele beoordeling gemaakt welke ondersteuning het meeste bijdraagt aan de arbeidsinschakeling. De klant is hier verplicht aan deel te nemen. Als deze verplichting in onvoldoende mate wordt nagekomen, kan een maatregel worden opgelegd op grond van de Maatregelenverordening.

De WWB vraagt aan de gemeenteraad om het reïntegratiebeleid in een verordening vast te leggen. De gemeenten zijn zelf verantwoordelijk voor het ontwikkelen van reïntegratie-instrumenten, (voorziening in de terminologie van de WWB). De markt op dit terrein is sterk in beweging en voorzieningen worden verder ontwikkeld. Van belang is dat effectief ingespeeld wordt op deze ontwikkelingen. Deze verordening is dan ook niet uitputtend, maar deels kaderstellend. Via een door de raad vast te stellen beleidsplan en de jaarlijkse verantwoording hierover door het college, kan adequaat worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen. Verder is het van belang dat er bij reïntegratie maatwerk wordt geleverd. Om hier goed op in te kunnen spelen is er voor gekozen het college de bevoegdheid te geven om binnen het door deze verordening aangegeven kader nadere beleids- en uitvoeringsregels vast te kunnen stellen.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 Begripsbepalingen

Hierbij is zoveel mogelijk aangesloten bij de begripsbepalingen van de WWB.

Artikel 2 Opdracht college

In het eerste lid is de opdracht aan het college vormgegeven analoog aan artikel 7 van de WWB. Hoewel belanghebbenden aanspraak kunnen maken op ondersteuning, is er geen afdwingbaar recht op ondersteuning op de manier zoals de belanghebbende dat het liefst zou zien.

Artikel 3 Beleidsplan

Het door de gemeente vorm te geven reïntegratiebeleid is nieuw en in ontwikkeling. Dit betekent dat niet vaststaat op welke wijze voorzieningen en instrumenten het meest effectief ingezet kunnen worden. Zoals ook in de algemene toelichting is vermeld, is mede daarom gekozen voor de systematiek om niet alles in de verordening te regelen, maar ook gebruik te maken van beleidsplannen en uitvoeringsregels. Het beleidsplan geeft het kader aan waarbinnen het college dient te handelen. Het plan wordt periodiek opnieuw vastgesteld en geldt voor een termijn van maximaal 4 jaar.

Omdat het reïntegratiebeleid nog in ontwikkeling is, is ervoor gekozen om niet uitputtend vast te leggen welke onderwerpen in het reïntegratieplan opgenomen moeten worden.

Het tweede lid biedt de basis voor de verantwoording van het beleid. Het college doet jaarlijks verslag over de uitvoering van het reïntegratieplan en aan de hand van dit verslag kan het plan worden bijgesteld. Hierdoor kan worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen.

In het derde lid wordt de participatie van de cliëntenraad betrokken bij het verslag.

Artikel 4 Subsidieverlening

Door de verwijzing in dit artikel naar de betreffende bepalingen uit de Algemene wet bestuursrecht en de Algemene subsidieverordening, hoeft in deze verordening niet uitvoering in te gaan op de wijze van subsidieverlening en de algemene voorwaarden die er aan gesteld worden.

Artikel 5 Aanspraak op ondersteuning

De belanghebbende kan aanspraak maken op voorzieningen. Het college bepaalt echter of, en zo ja welke voorziening wordt aangeboden. Dit wordt aan de belanghebbende bij besluit meegedeeld.

Artikel 6 Verplichtingen van de belanghebbende

Indien is vastgesteld welke voorziening het meeste bijdraagt aan zijn arbeidsinschakeling c.q. reïntegratie, is de belanghebbende verplicht deze te accepteren. In die zin wordt deelname aan een voorziening gelijk gesteld met het aanvaarden van algemeen geaccepteerde arbeid.

Artikel 7 Budget- en subsidieplafonds

De gemeente kan, om de financiële risico's te beheersen, een verdeling maken van de middelen over de verschillende voorzieningen. Het uitgeput zijn van begrotingsposten kan echter nooit een reden zijn om aanvragen voor voorzieningen te weigeren. Om dat wel mogelijk te maken dient in de verordening te worden opgenomen dat het mogelijk is subsidie- en budgetplafonds in te stellen.

De WWB stelt dat het ontbreken van financiële middelen alleen geen reden kan zijn voor de afwijzing van een aanvraag. De gemeente dient dan na te gaan welke andere, goedkopere alternatieven er beschikbaar zijn. Dit houdt dus in dat er geen algemeen plafond ingesteld kan worden. Wat wel kan is dat per voorziening een plafond wordt ingebouwd; dit laat de mogelijkheid open dat er naar een ander instrument wordt uitgeweken.

Het college heeft de bevoegdheid om plafonds in te stellen. De vastgestelde plafonds moeten binnen het in het reïntegratieplan vastgestelde kader blijven.

Een budgetplafond geldt voor de overige uitgaven die het college doet in het kader van voorzieningen. Een subsidieplafond geldt voor voorzieningen die subsidies inhouden. Een subsidieplafond dient wel bekendgemaakt te worden vóór de periode waarvoor deze geldt (art. 4:27 lid 1 Awb).

Artikel 8 Algemene bepalingen over voorzieningen

In de lijn van het systeem van deze verordening strekt dit artikel ertoe enkele zaken te regelen die te maken hebben met alle voorzieningen, ook met de voorzieningen die niet met name in de verordening zijn opgenomen. Het eerste lid geeft daarom aan dat de verordening geen uitputtende opsomming van voorzieningen bevat.

Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om aan een voorziening nadere verplichtingen te verbinden. Dit kunnen verplichtingen van diverse aard zijn. Zo kan bepaald worden dat met de belanghebbende gedurende het traject op gezette tijden de voortgang wordt besproken.

Het derde lid geeft aan in welke gevallen het college een voorziening kan beëindigen. Onder beëindigen wordt ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever.

Het vierde lid geeft het college de algemene bevoegdheid om voor voorzieningen nadere regels te stellen. Dit heeft met name tot doel om bij subsidieverstrekking de uitvoering zo veel mogelijk aan het college over te laten. De bepaling over het vragen van een eigen bijdrage heeft betrekking op de doelgroep Nuggers. Immers voor deze groep is het niet vanzelfsprekend dat zij op een laag inkomensniveau zitten. Het vragen van een eigen bijdrage, eventueel gerelateerd aan de hoogte van het inkomen, kan dan op zijn plaats zijn.

Artikel 9 Werkstages

De werkstage wordt ingezet om personen uit het kansrijke bestand actief te houden en werkervaring en arbeidsritme niet verloren te laten gaan. De werkstage vindt plaats met behoud van uitkering en duurt ten hoogste 6 maanden.

Artikel 10 Werkervaringsbanen of reïntegratiebanen

De werkervaringsbaan is onderdeel van het traject om uitstroom te realiseren. Het gaat om een combinatie van loonkostensubsidies en jobcoaching om de belanghebbende werkervaring te laten opdoen. Afhankelijk van de afstand tot de arbeidsmarkt kan de hoogte van de loonkostensubsidie variëren.

Artikel 11 Participatiebanen

Een participatiebaan wordt ingezet om de belanghebbende met een grote afstand tot de arbeidsmarkt actief en betrokken te houden bij de maatschappij. Het werk zal plaatsvinden op maatschappelijk van groot belang geachte functies. Aan participatiebanen kan worden deelgenomen met behoud van uitkering.

Artikel 12 Leerbanen

Deze banen zijn voor jongeren zonder startkwalificaties, om te kunnen deelnemen aan het MKB-leerbanen project. Het project richt zich primair op het preventieve traject binnen het onderwijs. Daarnaast gaat het om reguliere arbeidsplaatsen waarbij een interne opleiding wordt geboden, vaak nog met een officiële startkwalificatie. Bijvoorbeeld politie, landmacht, NS, gezondheidszorg, etc.

Artikel 13 Instapbanen

Jongeren tot 27 jaar die geen regulier werk kunnen vinden wordt via zogenaamde instapbanen de kans geboden om gedurende 6 maanden werkervaring op te doen. De werkgever krijgt een tegemoetkoming in de loonkosten via de gemeente. De bedoeling van instapbanen is om bovenformatief of regulier extra banen voor jongeren te creëren.

Artikel 14 Jongeren Ontwikkelings- en ervaringsplaatsen (JOP)

Een JOP is een tijdelijke boventallige werkstage van drie maanden. Jongeren kunnen via een JOP aanvullende kennis en (werk)ervaring opdoen. Aan een JOP kan worden deelgenomen met behoud van uitkering.

Artikel 15 Sociale activering

De gemeente wil voorkomen dat (groepen) mensen buitengesloten raken van het maatschappelijk verkeer. Sociale activering is een van de instrumenten die de gemeente in dat kader inzet. Doel van de sociale activering is het bevorderen van zelfstandige maatschappelijke participatie (zelfredzaamheid) voor personen die naar verwachting niet, of pas op langere termijn kunnen worden toegeleid naar de arbeidsmarkt.

Artikel 16 Scholing

Het aanbieden van scholing als een voorziening staat niet op zich. In beginsel wordt scholing altijd gecombineerd met een werkstage of een werkervaringbaan. Voorop staat dat de aansluiting met de wereld van werk niet verloren gaat. In individuele gevallen kan hiervan worden afgeweken, bijvoorbeeld bij alleenstaande ouders met kinderen, Zij kunnen wellicht de opleiding combineren met zorgtaken.

Artikel 17 Inkomstenvrijlating

De WWB biedt de mogelijkheid om in individuele gevallen inkomsten uit arbeid voor de periode van maximaal zes aaneengesloten maanden vrij te laten tot 25% van deze inkomsten tot een wettelijk vastgesteld maximum per maand indien naar het oordeel van het college van burgemeester en wethouders de vrijlating bijdraagt aan arbeidsinschakeling. Er is voor gekozen om belanghebbenden die een grote afstand hebben tot de arbeidsmarkt voor deze inkomstenvrijlating in aanmerking te laten komen. Dit houdt in dat belanghebbenden die door het CWI zijn ingedeeld in fase 1 en 2 niet voor de vrijlating in aanmerking komen. Het argument is dat deze categorie niet beloond hoeft te worden voor iets waartoe zij op grond van de afstand tot de arbeidsmarkt in staat moeten worden geacht

Artikel 18 Loonkostensubsidies gericht op werkervaringsbanen

Voor het in dienst nemen van een werknemer op een werkervaringsbaan/participatiebaan kan de werkgever een loonkostensubsidie verkrijgen. Een tijdelijke loonkostensubsidie maakt het voor werkgevers aantrekkelijk om een werkervaringsbaan/participatiebaan aan te bieden aan personen die wat minder productief zijn of een grotere afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Bij gesubsidieerde arbeid kan het gaan om een dienstbetrekking met een reguliere werkgever of met een reïntegratiebedrijf. Er wordt uitgegaan van een werkweek van 32 uur. Dit betekent niet dat er niet meer uren gewerkt mogen worden, alleen zal de subsidie niet toenemen. Deze blijft afgestemd op een werkweek van 32 uur. Het is ook mogelijk dat er minder dan 32 uur wordt gewerkt. In dat geval zal de subsidie evenredig afnemen. Bij een werkervaringsbaan van 16 uur wordt de subsidie op maximaal 50% van de maximale subsidie vastgesteld.

De subsidie is aan een maximum gebonden. Al naar gelang de situatie kan een lager bedrag aan subsidie worden verleend, ook al gaat het om een werkweek van 32 uur.

Werkervaringsbanen zijn zowel in de collectieve sector als in de marktsector mogelijk. Er is geen limiet aan het aantal medewerkers dat in dienst wordt genomen. De subsidieverlening voor werkervaringsbanen mag echter niet tot concurrentievervalsing leiden. Ook moet verdringing van reguliere arbeid worden voorkomen.

Het is van belang dat de subsidie wordt aangevraagd voordat het dienstverband wordt aangegaan. Dit om goed te kunnen beoordelen in hoeverre het dienstverband voldoet aan de voorwaarden van een werkervaringsbaan.

Ter uitvoering van de subsidieverlening kan het college nadere beleidsregels vaststellen. In deze beleidsregels zal voornamelijk worden ingegaan op de uitvoering van de subsidieverlening.

Naast de in deze verordening genoemde voorzieningen, kan het noodzakelijk zijn om kosten voor de belanghebbenden te vergoeden, dan wel subsidie te verlenen om de laatste belemmeringen richting arbeidsinschakeling weg te nemen. Het kan bijvoorbeeld niet zo zijn, dat het ontbreken van financiële middelen om reiskosten te betalen het voeren van een sollicitatiegesprek in de weg staat. Deze vergoeding c.q. subsidie dient ten dienste van de arbeidsinschakeling te staan.

Artikel 19 Weigeren loonkostensubsidie

In dit artikel is een aantal specifieke weigeringsgronden opgenomen die gelden naast de weigeringsgronden die genoemd zijn in de Awb. Op grond van de Awb kan een subsidie worden geweigerd indien gegronde redenen bestaan dat:

- de activiteiten niet of niet geheel zullen plaatsvinden;
- de aanvrager niet zal voldoen aan de subsidie verbonden verplichtingen;
- de aanvrager niet op een behoorlijke wijze rekening en verantwoording zal afleggen over de verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten, voor zover deze voor de vaststelling van de subsidie van belang zijn.

Verder kan de subsidie worden geweigerd indien de aanvrager:

- in het kader van de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en deze verstrekking tot een onjuiste beschikking op de aanvraag heeft geleid;
- failliet is verklaard of aan hem surseance van betaling is verleend, dan wel een verzoek daartoe bij de rechtbank is ingediend.

Wil de subsidieverlening niet tot concurrentievervalsing leiden, dan moet een cumulatie van subsidies worden voorkomen. Om dit te bereiken is in het derde bepaald dat alleen subsidie wordt verleend indien de werkgever geen andere subsidie ontvangt voor de arbeidskosten van de werknemer (lid 1).

Subsidieverlening mag de concurrentieverhouding niet verstoren. Ook mag het niet leiden tot verdringen van reguliere arbeid. Er wordt dan ook geen subsidie verleend indien in een periode van 6 maanden voor de aanvang de werkervaringsbaan een of meer arbeidsovereenkomsten of aanstellingen tot het verrichten van vergelijkbare arbeid zijn beëindigd op grond van bedrijfseconomische redenen.

Artikel 20 Overige vergoedingen

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid om vergoedingen te verstrekken in de kosten van een arbeidsmarktgerichte reïntegratieactiviteit. Naast de in deze verordening genoemde voorzieningen kan het noodzakelijk zijn om kosten voor de belanghebbende te vergoeden, dan wel subsidie te verlenen, om de laatste belemmeringen richting arbeidsinschakeling weg te nemen. Het kan bijvoorbeeld niet zo zijn dat het ontbreken van financiële middelen voor reiskosten het voeren van een sollicitatiegesprek in de weg staat. De vergoeding c.q. subsidie dient ten dienste van de arbeidsinschakeling te staan.

Artikel 21 Terugvordering en verlaging

In dit artikel wordt het verband gelegd met de afstemmingsverordening WWB. In het tweede en derde lid wordt bepaald dat verleende subsidie of gemaakte kosten in geval van het in onvoldoende mate deelnemen aan een voorziening of het verstrekken van onjuiste of onvolledige informatie kunnen worden teruggevorderd. Bij uitkeringsgerechtigden geldt dat ook kan worden overgegaan tot verlaging van de uitkering op grond van de afstemmingsverordening.